

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá problematikou dopadu distanční výuky na prožívání učitele 1. stupně ZŠ. Je rozdělena na část teoretickou a část empirickou.

V teoretické části je popsána příčina zavedení distančního vzdělávání, jeho charakteristika a zákonné parametry v ČR. Dále se věnuje dopadům velkých životních změn na prožívání jedinců, vymezením pojmu stres a reakcí na něj. Krátce jsou zmíněny efektivní způsoby zvládání stresu jako copingové strategie, sociální opora, emoční a sociální inteligence a self-efficacy. Dále je popsán i následek dlouhodobého intenzivního stresu – syndrom vyhoření.

V empirické části je charakterizován výzkum, jehož cílem byl osobní pohled 15 učitelů na distanční výuku a její dopady na své prožívání. Ke sběru dat kvalitativního výzkumu byla vybrána metoda polostrukturovaného rozhovoru. Analýza byla provedena formou otevřeného a axiálního kódování vycházející ze zakotvené teorie. Výsledky práce přináší popis konkrétních dopadů, které jsou i schematicky ukotveny. Hlavním tématem je prožívaná změna, která se projevila převážně v oblasti spolupráce s rodiči a v technickém aspektu práce. Dopad ovlivňovaly také individuální faktory. Přestože stresory distanční výuky byly převážně jednotné, např. nadměrná pracovní zátěž způsobená jiným stylem práce při plánování, výuce a komunikaci, jistá závislost na rodičích, nutnost delegace části své práce na ně, intervence rodičů do výuky, zásah do soukromí způsobený asynchronní výukou apod., reakce učitelů na ně se diferenciovaly. Patrný je i dopad pozitivní, kde učitelé vyzdvihují nabití nových zkušeností a digitálních kompetencí. Práce popisuje také vliv věku a v závěru přináší několik poučení pro obdobné situace.

KLÍČOVÁ SLOVA

distanční výuka, prožívání, učitelé, 1. stupeň, kvalitativní výzkum